

utser någon af de extra sökande, men der den allmänna församlingsmeningen finnes uttalad för en prestman, som är berättigad att komma under omröstning, är det fullt öfverensstämmande både med rättsbegreppet och med den ursprungliga församlingsrätten att denne äfven får fullmakt å tjensten.

Jag får derföre vördsamt föreslå det Riksdagen täcktes i underdänig skrifvelse till Kongl. Maj:t hemställa:

att då, vid regala pastorat minst tre fjerdedelar af de afgifna rösterna efter hufvudtal räknadt, tillfallit en prestman, som till tjensten är kompetent, och mot hvilken ingen officiel anmärkning, vare sig mot lära, lefverne, eller pastoralverksamhet förekommit, Kongl. Maj:t deråt *täcktes vid utnämningen egna en synnerlig uppmärksamhet*, äfven om den valde icke skulle finnas i år och meriter med sina medsökande jemförlig.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1878.

Åke Andersson.

N:o 120.

Af Herr Åke Andersson: Om förändrade bestämmelser i fråga om stämpelafgiften å bouppteckningar.

För några riksdagar sedan väckte jag motion derom att lösen för bouppteckningars inlemnande och inregistrering vid domstolarne borde utgå med lika belopp af hvarje hundra kronor, såväl af den större som den mindre behållningen i boet. Detta förslag vann inom Riksdagen ett

visst erkännande, men blef likväl afslaget hufvudsakligen af det skäl att domaren af större sterbhus skulle få en oskäligen ersättning.

Då numera Häradshöfdingarnes löner blifvit reglerade, och denna afgift utgår till statsverket under namn af tilläggsstämpel, vill jag ännu en gång fästa Riksdagens uppmärksamhet på den oegentligheten att ett mindre bo belastas härvidlag med proportionsvis drygare afgift än ett större. Man hade trott, att då bevillningsförordningen i följd af löne-regleringen blef omarbetad, detta missförhållande skulle blifvit rättadt, men så skedde likväl icke, utan utgår den ännu, fast i annan form, likasom förut med 20 öre af hvarje 100 kronor af boets behållning till och med 15,000, derutöfver till och med 30,000 med 10 och vidare med blott 5 öre, och stannar vid 150 kronor såsom högsta afgiften. Något rimligt skäl för bibehållandet af detta beskattningssystem torde nu svårigen kunna framdragas, utan torde fastmera alla skäl tala för att denna afgift utgår på lika sätt med den förut stadgade stämpelafgiften, som oförändrad utgår med $\frac{1}{4}$ procent eller 25 öre af hvarje fulla 100 kronor som öfverstiga 1,000, utan olikhet och begränsning, och sammanföres till ett belopp. Man torde också, med hänseende till billigheten och statsens behof, komma rättvisan närmast, om tilläggsstämpelafgiften bestämmes till 15 öre, hvilken då kommer att utgöra sammanlagdt 40 öre för hvarje fulla 100 kronor af boets behållning.

Jag vågar således föreslå det Riksdagen beslutar,

att för bouppteckningars inlemnande och inregistrering vid domstolarne, stämpelafgiften därför skall utgå med sammanlagdt 40 öre för hvarje fulla 100 kronor som öfverstiga 1,000 af boets behållning, efterlevande makas giftorätt undantagen, och att således tilläggsstämpelafgiften härför måtte såsom sådan ur bevillningsförordningen utgå.

Om remiss till Bevillnings-Utskottet anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1878.

Ake Andersson.